

VEST-FINNMARK KYSTFISKARLAG

Klubbuktveien

9620 KVALSUND

Høring om kysttorsk og havdeling i fisket etter torsk nord for 62°N:

Forslagene som er på høring i denne omgang er følgende:

1. Fartøy på 21 meter største lengde eller mer må fiske etter torsk utenfor grunnlinjene.
 - a. Forslaget støttes.
2. Fartøy på 28 meter største lengde eller mer må fiske etter torsk utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.
 - a. Forslag støttes.
3. Det innføres forbud mot å ha om bord mer enn to lengder á 9 kveiler snurrevadtou á 220 meter ved fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.
 - a. Forslag støttes.
4. Forbudet mot å fiske torsk innenfor fjordlinjene endres til å gjelde for fartøy over 11 meter største lengde (ned fra 15 meter).
 - a. *Fiske etter sei med innblanding av torsk på fjordene har vært en viktig inntektskilde for kystfartøy i lang tid. Som et eksempel kan innblanding av torsk være betydelig ved slikt fiske. I perioder hvor fartøy av en eller annen årsak har vært forhindret i å fiske sin torskekvote har for eksempel fiske etter torsk og sei på Kvæningen i forbindelse med innsig av sild vært avgjørende. En slik reduksjon av lengdebegrensning vil medføre at et stort antall av fartøyene som bedriver et slikt fiske vil være forhindret. Dette vil kunne ha en negativ samfunnsmessig innvirkning på bosetting og næringsaktivitet i områder hvor fiskemottak vil få mindre råstoff til sin produksjon. Vest-Finnmark Kystfiskarlag*
5. Minstemålet for torsk økes til 55 cm innenfor 4 n.m. av grunnlinjene.
 - a. *Minstemål på 55 cm vil i følge tabell være torsk med en vekt på ca.1,5 kg rund. Da torskebestanden synes å ha en fallende trend både innenfor kystnære farvann samt lengre til havs, bør det vurderes lik behandling av minstemål. Et differensiert minstemål med grunnlinje som grense vil skape kontrollmessige utfordringer da det for enkelte fartøylengder/grupper vil kunne herske tvil om fangsten er tatt innenfor eller utenfor grunnlinjen. Vest-Finnmark Kystfiskarlag anbefaler derfor at minstemål innenfor grunnlinjen behandles lik som minstemål for torsk utenfor.*
6. Tillatt innblanding av torsk under minstemål i fisket etter torsk med juksa og line økes til anslagsvis 20 % i antall i de enkelte fangster innenfor 4 n. m. av grunnlinjene, og 15-20 % ved garnfiske etter sei i samme område.
 - a. Forslaget støttes.
7. Hvert fartøy kan fiske etter torsk med maksimalt 80 garn innenfor fjordlinjene.
 - a. Som beskrevet tidligere foregår det et betydelig kombinasjonsfiske etter sei og torsk på fjordene. Vest-Finnmark Kystfiskarlag vil presisere at foreslåtte 80 garns begrensning må være knyttet til rene torskegarn. Kombinasjonsfiske etter sei og torsk må således kunne utføres med en garnmengde som er høyere enn ovennevnte

- 80 så lenge det ikke foregår et rent torskefiske. Det foreslås en maksbegrensning på 150 garn ved fiske etter sei innenfor fjordlinjene.
8. Minste tillatte maskestørrelse i garn økes til 168 mm ved fisket etter torsk nord for 62°N.
 - a. En økning av maskestørrelse til 168mm vil medføre at den mindre lokale fjordfiskeflåten får lite fisk på høstene. Da dette er en liten flåte med begrenset påvirkning på kysttorskestammen, foreslås det at man beholder dagens maskestørrelse.
 9. Ved fiske etter torsk med snurrevad skal det være kvadratmasker i fiskeposen med en maskestørrelse på minst 140 mm nord for 62°N innenfor 4 n.m. av grunnlinjene.
 - a. Blandingsfiske etter torsk, hyse, sei og andre arter innenfor grunnlinjen er et viktig fiske for den mindre snurrevadflåten. Dette fisket foregår utenfor den rene torskesesongen og bidrar til sysselsetting av fiskeindustrien i Nord-Norge gjennom hele året. En økning i minste tillatte maskestørrelse til 140mm vil med stor sikkerhet ekskludere den mindre flåten fra sei og hysefiske med snurrevad da det ikke vil være mulig å beholde sei og hyse i redskapene ved denne maskevidden. Vest-Finnmark Kystfiskarlag vil sterkt tilråde at dagens maskevidde beholdes. Den minste flåten har begrenset mulighet for fiske etter andre arter enn torsk lengre til havs grunnet begrensning i fartøyets- og redskapenes størrelse.
 10. Området for det generelle påbudet om kvadratmasker i fiskeposen ved fiske med snurrevad utvides fra 64°N sørover til 62°N.
 - a. Vest-Finnmark Kystfiskarlag har ingen innvendinger mot dette forslaget, men legger til grunne at innspill fra berørte fiskerlag legges til grunne ved en slik endring.
 11. Forbudsområder i lokale reguleringer som forbyr bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper i Troms og Finnmark tilpasses slik at forbudsområdene i større grad samsvarer med kysttorskens gytefelt slik disse nå er definert på bakgrunn av gytekartlegging gjennomført av Havforskningsinstituttet.
 - a. Vest-Finnmark Kystfiskarlag støtter dette forslaget så lenge lokale fiskere/organisasjoner er delaktig i endringer som er av en større karakter.

Alternative forslag:

I høringsnotat inviteres det også til å komme med innspill til mindre inngripende og alternative forslag enn det som kommer frem i notatet.

Gjeninnføring av seinotkvote:

Beskatning av kysttorsk er av en betydelig karakter fra større havgående fartøy med kystkvoter gjennom hele året. Etter at plikten til å fiske sei med not forsvant, ligger mange av disse fartøyene store deler av året og fisker sei med innblanding av torsk «helt opp under land». Fartøyene strever etter å holde innblanding etter enhver tid gjeldende prosentsettsats etter «ferskfiskordningen». Dette beskatter kysttorsken hardt. Vest-Finnmark Kystfiskarlag anbefaler et det umiddelbart gjeninnføres plikt til seifiske med not etter tidligere reguleringsmønster. Dette vil medføre mindre driftstid med snurrevad i kystnære farvann. Dagens størrelse på seikvoten gjør det mulig å fiske med snurrevad og innblanding av torsk praktisk talt hele året.

Alternativt kan fartøy som ikke er rigget for notfiske, men som innehar seinotkvote, fiske seinotandelen med snurrevad uten å kunne delta med dette kvantum i ferskfiskordningen. Det foreslås at det tillates en viss bifangstprosent i dette fisket.

Havbruk i gyteområder:

Det er over lang tid erfart at trykk fra havbruksnæringen påvirker lokale fiskestammer. Det kan med stor sikkerhet konstateres at torsk, sei og andre viltlevende fiskearter ikke finnes i samme grad som tidligere i områder hvor det foregår oppdrett. I perioder hvor oppdrettsanlegg ikke har fisk i merdene, kommer viltlevende fiskearter tilbake.

Vest-Finnmark Kystfiskarlag anbefaler at det umiddelbart innføres forbud mot oppdrett i områder som det er forskningsmessig bevist at er gyteområder for viltlevende fiskearter.